

som om han havde haft en Jomfru Næsvis til Mo'er og en Hanswurst til Fa'er.«

»Jeg finder ham nu smuk,« sagde Nanny.

»Ja . . . du finder ham smuk,« vrængede han efter hende. »Troer du maaske ikke, jeg har set, hvordan I har smisket til hinanden. Men det siger jeg dig, Nanny! Gifter du dig med en døbt, saa — —«

»Hvad saa, Onkel?« spurgte hun, da han ikke fortsatte.

Han sendte hende atter et frygteligt Skele-Blik over Stoleryggen og sagde langsomt og med højtideligt Eftertryk paa alle Ordene:

»Saa faar du ikke . . . min Brillantnaal . . . naar jeg en Gang dør.«

Med et forborgent lille Smil betragtede Nanny Ilden i sin Cigaret.

»Og dersom jeg nu gør det alligevel?«

»Ti stille! Jeg vil ikke snakke mere med dig!« raabte han og sprang op. »I er allesammen splittergale i dette Hus! Jeg sætter ikke mine Ben her mere! Her er befængt! Jeg har faaet nok!« vedblev han i stigende Raseri og trippede omkring paa Gulvet, — indtil han pludselig og uden et Ord fór ud af Stuen

Ivan og Nanny saa' betuttede paa hinanden. Som sædvanlig vidste de ikke rigtig, om han havde talt i fuldt Alvor eller halvt i Spøg.

»Hvad har I dog gjort ved Onkel?« spurgte